

տիայի անվիճելի հաղթանակն է։ Դա ոչ միայն առօրյա իրականություն է, այլև կենցաղ, մեր սովորական ու բնական կյանքը։

Այս բոլորի կենարքը ոգին մեծ Ստալինն էր, որը, հակառակ ամեն տեսակ դժվարությունների, կարողացավ իրեն արդարացնել

պատմության առջև։ Սրանով է նա ապրում մեր մեջ, ողջ մարդկության մեջ, գիտության մեջ։ Մարմնապես նա հեռացավ մեզանից, բայց նրա ոգին, ստեղծագործական միտքը և գործը կապրեն ընդմիշտ։ Ֆիզիկական մահը մտքի տիտաններին ամամար մահ չէ,

ԱՂԱՎԻՐ ՄԵԽՐՈՊՅԱՆ

ՀԱՎԵՐԺ ՓԱՌՔ ՍՏԱԼԻՆԻ ՀԻՇԱՏԱԿԻՆ

Մարտի 5-ին, երեկոյան ժամը 9-ը 50 րոպե անցած, ծանր հիվանդություններուն վերջ բարախելեն դադրեցավ՝ մարդկային մտքի պայծառության, սրտի ազնվության ու կամքի հզորության ամենափայլը ներկայացուցվել, ամբողջ մարդկության, և առանձնապես ճնշված ու փոքր ժողովուրդներու ազատ ու երջանիկ կյանքի համար քրանչազան մտածողի, սովորական ժողովուրդներու սիրելի առաջնորդի՝ Խոսիֆ Վիսսարիոնովիշ Ստալինի մեծ սիրութը։

Մարդկային պատմության մեջ շատ են ծներ ու մահացեր խոշոր դեմքեր, սակայն անոնցմենք և ոչ մեկուն մահը այնքան բազմամիշոն մարդոց սիրտը շե լեցուցած վշտով, որքան Ստալինի մահը՝ երբեք նույն մահեն վշտահար մարդոց բազմությունը բաղկացած չէ եղեր այնքան բազմաթիվ ու այլազան ազգություններեր, որքան Ստալինի մահվան պարագային։

Որքան որ տարածությամբ անսահման, բնություն չերմ ու երախտազեղ, ծավալով՝ միջազգային ու բազմիմաստ էր երեք տարի առաջ տեղի ունեցած Ստալինի ծննդյան 70-ամյակին նվիրված տոնակատարությունը, որչափ որ այդ տոնակատարությունը առիթ մըն էր հարգանքի ու երախտագիտության աննախընթաց ցուցի՝ մարդկային երջանկությունն ու քաղաքակրթությունը ֆաշիստական ստրկացումն ազատագրող հզորագույն մարդասերի նկատմամբ, նույնքան և ավելի անսահման, չերմ ու երախտազեղ, միջազգային ու բազմիմաստ է հիմա այն վիշտը, որ պատեր է աշխարհի ամեն ազնիվ մարդոց սրտերը, նույն այդ մեծ մարդու, ժողովուրդներու իրավահավասար եղբարյակցության ու խաղաղության մեծագույն բարեկամի՝ սիրելի Ստալինի մահվան առիթով։

Այս հանգամանքները ունին իրենց խորունկ պատճառները։ Ատոնց գաղտնիքը կկայանա ամենեն առաջ այն բանի մեջ, որ մտքի, սրտի ու կամքի արտասովոր հատկություններով օժտված էր Ստալինը, նաև այն բանի մեջ, որ աշխարհի ամեն ժողովուրդնե-

րուն և ազնիվ մարդոց ամենահրատապ ու ամենակենսական հարցերն էին այն խնդիրները, որոնց կարգավորման և իրագործման համար նվիրաբերեց ան իր ամբողջ գեղեցիկ ու վեհ կյանքը։

Թեև մեզմեն ֆիզիկապես հեռացավ մեծ Ստալինը, սակայն անոր կերպարը հավիտյան կմնա ապագա սերունդներու սրտերու մեջ՝ որպես ոգեշնչող խորհրդանիշ ազատ ու երջանիկ կյանքի, ստեղծագործական ու խիզախի խոհերու, մարդկայնական ու վեհ բոլոր ձգտություններու։

Սովետական Միության բազմահանձար ղեկավարի, ամբողջ աշխարհի առաջադիմ մարդկության ամենահարազատ բարեկամի՝ մեծ Ստալինի մահը սպացող բազմամիշոն ժողովուրդներու մեջ առանձնապես խոր է ու անսահման հայ ժողովորդի վիշտը, թե՛ իր հարազատ Հայրենիքի և թե՛ Սփյուռքի մեջ։

Հանձին Ստալինի՝ հայ ժողովուրդը կորսըցուց իր ճշմարիտ ազատարարին, որ ոչ միայն փրկեց զայն իմպերիալիստական պետություններու աշակցությամբ ու թրքական բարբարոս ձեռքբերով կատարվող ֆիզիկական բնաշնչումներու մեջ միայն փրկեց զայն ու անոր Հայրենիքը՝ հայ ժողովորդի ուներիմ թշնամիններու ու կեղծ բարեկամներու ձեռքբերն, այլ վերականգնելով անոր դարեր առաջ կորսնուցած պետականությունը, իր հայրական անմիջական հոգածությամբ աճեցուց ու զարգացուց զայն, խեղճուկ ու աղքատ Հայաստանը վերածեց աշխարհի մեջ ամենաառաջավոր կարգերով օժտված հզոր պետության, որ Ստալինյան կոնստիտուցիայի (սահմանադրության) արևի տակ, որպես իրավահավասար մեկ անդամը ՍՍՌ բազմազգ ընտանիքի, կանգներ է աշխարհի քաղաքականության առաջընթացի վրա և ազատ, խաղաղ ու երջանիկ պայմաններու մեջ կկառուցե իր ավելի պայծառ ու շքեղ ապագան։

Ստալինը, որպես հայ ժողովորդի հարազատ հայրը, լսեց նաև հայրենակարուտ սփյուռքահայության ձայնը և սրտառուկ կո-

չով Սովետական Հայաստանի դռները բացավ տասնյակ հազարավոր բազմություններու առջև, որոնք հիմա ձեռք-ձեռքի տված, իրենց ի սպաս են դրեր իրենց հարազատ Հայրենիքի ա'լ ավելի ծաղկմանն ու հզորացմանը:

Հայ ժողովրդի ամեն մի զավակի մտքին ու սրտին մեջ Ստալինը ոմի իր հարազատ ու շերմ անկրունը:

Իր և իր Հայրենիքի ազատարարի ու մեծագույն բարեկամի նկատմամբ հայ ժողովրդը ցուցաբերեց իր անհուն շնորհակալությունն ու երախտագիտությունը անով, որ Հայաստանի մեջ սովետական կարգերու հաստատման 30-րդ տարեդարձի առիթով, ծրեանի արևելյան գեղածիծաղ բարձունքին կանգնեցուց Ստալինի այնքան վեհ ու շքեղ քանդակը:

Իսկ անոր մահեն հետո հայ ժողովրդը նույն այդ շնորհակալական ու երախտագի-

տական պարտքը կկատարե՛ կառուցելով ա'լ ավելի լուսավոր ու երջանիկ ապագան, որպես ավելի շքեղ ու խոսուն քանդակ՝ անմահ Ստալինին:

Հայ ժողովրդի, անոր Հայրենիքի ազատարարի ու մեծագույն բարեկամի ֆիդիկական կորուստը անհուն վշտով է լեցուցեր իմ սիրութ, որ մեկ կողմեն կհավատա, որ Ստալինի հիշատակը արժանավոր կերպով հարգած կը լլանք միայն այս ժամանակ, երբ այդ վիշտը կփոխարկենք ստեղծագործական ուժի և կնվիրաբերենք զայն հանուն մեր մեծ Հայրենիքի ու հերոս ժողովրդի ա'լ ավելի բարգավաճման, իսկ մյուս կողմե՛ վշտահար այս սիրութ կուգա ահա իմ շրթներուա վրա՝ աղոթքի շերմությամբ ու խորովածմբ մրմըն-շելու.

«Ձավերծ փա՛ռ Ստալինի նիշատակին»:

ԴՈԿՏ. Լ. ԱՅԹՈՒՆՅԱՆ

ՍՏԱԼԻՆԸ ԱՆՄԱՀ Է

Բնովթյան անողոք մի հարվածը ընդմիշտ կտրեց հանճարեղ և իմաստուն Ստալինի փառապանծ կյանքի թելը, կյանքի թելն այն մարդու, որ 35 տարիներ շարունակ ոգեշընչեց և առաջնորդեց սովետական ժողովրդուներին զեպի երջանիկ կյանք և խաղաղությունն:

Այս վաղահաս կորուստը անշափ մեծ է և վշտակի ոչ միայն Սովետական Միության, այլև ամբողջ աշխարհի առաջադեմ ժողովրդուների համար, իսկ հայ ժողովրդի համար՝ է՛լ ավելի մեծ:

Սովետական Միության ընտանիքի մեջ մեր փոքր Հայաստանը այսօր դարձել է ծաղկած մի երկիր՝ իր հոյակապ շինարարությունով, առաջավոր արդյունաբերությամբ և սոցիալիստական գյուղատնտեսությամբ, կուտուղարու ու գիտությամբ: Այս բոլորը պարտական ենք ուս մեծ ժողովրդին, Սովետական Միության Կոմունիստական պարտիային և անձամբ անմահ զույգին՝ Անդրեյին և Ստալինին, որոնք հարություն տվեցին հայ ժողովրդին, որ մահվան դուռն էր հասել: Նրանց շնորհիկ ինձ նման հարյուր հազարավոր պանդումատ հայեր հնարավորություն ստացան վերադառնալու իրենց նվիրական Հայրենիքը՝ նրա ծոցում վայելելու սովետական իրավակարգի բարիքները:

Երախտագետ հայ ժողովրդու գիտակցում է այս բոլորը և մի արցունք ավելի ունի աշխերի մեջ՝ իր սիրելի հովանավորողի և հոգատար հոր մահվան առթիվ:

Ստալինի հիշատակը անմահ է: Մահը չի կարող մեր սրտերից հանել նրա անմահ կերպարը: Նրա գիտական ստեղծագործությունները, նրա վիթխարի գործերը հավերժ անմոռաց կմնան ներկա և գալիք սերունդների մոտ:

Մեր սիրելի առաջնորդի հիշատակի հանգեց մեր սերն ու հարգանքը արտահայտելու լավագույն ձեր, եղանակը՝ կլիներ իր իսկ սիրածը. նա չէր սիրում ոչ արցունք և ոչ ողբ, նա սիրում էր գործը, ուստի աշխատենք նմանվել նրա անարատ կերպարին. յուրաքանչյուր մեր վրա բաժին ընկած աշխատանքում ցուցաբերելով է՛լ ավելի նվիրվածություն և եռանդ, է՛լ ավելի սերտորեն համախմբվենք մեր հարազատ Անդրեյի—Ստալինի մեծ պարտիայի, մեր հարազատ պետության շոգջը:

Հանգի՛ստ քո հոգնատանց և սուլոր աճյունին, ով սիրելի առաջնորդ:

Այս երկու խոսքը լինի փոխարենք մի բուռ ծաղկի՝ դրված քո շիրմի վրա, ով անմահ Ստալին: